नेनैव क्रमेण प्राणादय एव दृश्यन्ते। तथा च ग्रहाभिवीक्षणमन्त्रा एवमाम्नायन्ते। प्राणाय मे वर्च्चोदा वर्च्चसे पवस्वापानय व्याना चेदक्षक्रतुभ्यामित्याद्याः॥

सवनीयपुरोडाशान् प्रशंसति। "यज्ञं वाव तं प्रजापतिर्निरमिमीत। स निर्म्मितो नाध्रियत समल्लीयत। स एतान् प्रजापतिरपि वापानपश्यत्। तां निरवपत्। तैर्वै स यज्ञमप्यवपत्। यदपि वापा भवन्ति। यज्ञस्य धृत्या असंल्लयाय" [२] इति। यथोक्तग्रहपात्रसाध्यः प्रजापतिनिर्म्मितः स सोमयज्ञो दृढो नाभवत्। किन्तु विशीर्णोऽभूत्। अतस्तद्दार्ढ्यहेतूनपि पवनीयान् सवनीयपुरोडाशान् दृष्ट्वा तन्निर्व्वापेण तं यज्ञमप्यवपत् दृढीचकार। अतोऽन्यस्यापि तन्निर्व्वापे यज्ञस्य दार्ढ्याय विशरणाभावाय भवति। सोमप्रकरणे षष्ठकाण्डे प्राण्याणि पात्राणि युज्यन्त इत्यनुवाके पात्रस्तुतिः। तस्मादनुसवनं पुरोडाशा निरूप्यन्त इति निर्व्वापविधिश्चाम्नातः। अतस्तच्छेषोऽयमनुवाको द्रष्टव्यः॥

इति चतुर्थोऽनुवाकः॥ ४॥

अथ पञ्चमोऽनुवाकः।

चतुर्थे सोमशेषभूतपात्रस्तुतिरुक्ता। पञ्चमे चातुर्मास्यशेषावपनमन्त्रा उच्यन्ते। तत्र वैश्वदेवस्यानुष्ठानान्ते यद्वपनं तत्राद्यं मन्त्रैः सूत्रकारो विनियुङ्क्ते। त्रेण्याशल्येक्षुकाण्डे इक्षुशलाकया